

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg må bekende, at jeg ikke er så begejstret som det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen for socialministerens forslag om udvidelse af bestemmelserne om tvangsbehandling af alkohollidende, og det er jeg af to grunde ikke. Dels tror jeg ikke, at man ved tvang har så gode muligheder for at nå det resultat, man ønsker — men jeg skal naturligvis ikke dermed sige, at jeg ikke kan tænke mig enkelte tilfælde, hvor tvang kan være nyttig — dels er jeg bange for — og dette er noget, jeg lægger umådelig vægt på — at muligheden for tvang vil hæmme tilgangen til den frivillige behandling. Det forslag, som nu bliver stillet af socialministeren, er jo det samme forslag, som blev stillet af nogle mindretal i anstaltskommissionen, og som blev så stærkt imødegået af en hel del læger, der netop arbejder specielt med behandling af alkohollidende. Selvfølgelig er der også læger, der er tilhængere af den udvidede tvang; det er ikke noget enstående for læger, at de sagkyndige er uenige, og det kan naturligvis gøre det lidt vanskeligt for os andre. Men afgørende for mig med hensyn til de bestemmelser, der indeholdes i lovforslaget her, er det, om man i nogen måde vil være i stand til at hindre, at en sådan udvidelse af den tvangsmæssige behandling kommer til at hæmme tilgangen til den frivillige behandling.

Det, som jeg er særlig bekymret ved i det foreslåede nye stk. 5 i § 30, er udvidelsen af den kreds, som kan foranledige, at socialudvalget eventuelt går til at træffe bestemmelse om tvangsmæssig behandling, idet det foreslås, at også en læge kan rejse et sådant krav. Når jeg er betænkelig, er det, fordi jeg frygter, at de, der går frivilligt til behandlingsinstitutionerne, skal blive bange for, at de kan blive underkastet tvang.

De andre bestemmelser i lovforslaget finder jeg ikke anledning til at sige noget særligt om, og jeg kan på det radikale venstres vegne tilsige en saglig og fordomsfri behandling af lovforslaget.

Sandau: Også retsforbundet kan tilsige støtte til det foreliggende lovforslag. Der er jo for en stor del tale om ajourføringer eller rent redaktionelle ændringer.

Hvad der især er grund til at nævne, er § 30, stk. 5, og det er da også om den,

debatten har drejet sig. Jeg kan godt tiltræde den foreslåede udformning af denne paragraf, idet man ikke helt kan afvise, at tvungen behandling af en alkoholskadede kan have sin berettigelse. Det har efterhånden været en sjælden foreteelse, og man må formode, at den vil blive endnu sjældnere i fremtiden, idet der vil være gode muligheder for at hjælpe på et tidligere stadium. Betænelighederne ved tvang bunder da heller ikke så meget i hensynet til den, der måtte blive udsat for tvangsforanstaltningerne, men snarere deri, at muligheden for tvang kunne virke afskrækkende på andre, som måtte have behov for behandling, og som ellers ville søge denne i tide af egen tilskyndelse. Jeg tror, at lovforslaget, som det er nu, har de bedste betingelser for at virke efter sin hensigt. Jeg er også tilfreds med, at den hjælp, der ydes i sådanne tilfælde, kan ydes som særhjælp; det er jo næsten en betingelse, at den bliver det, der som der skal være tale om en virkelig hjælp, som kan tjene som en slags revalidering i påkommende tilfælde.

Vi kan altså tiltræde lovforslaget, og jeg tilsiger det vor støtte.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske gruppe hilser med tilfredshed de bestemmelser i dette lovforslag, der indebærer, at den hjælp, der ydes til alkohollidendes familier under og efter en patients behandling, skal betragtes som særhjælp. Motiveringen herfor er, at alkoholismen må betragtes som en sygdom, og heri er vi i min gruppe ganske enige.

Herudover er den kommunistiske folketingsgruppe i øvrigt af den opfattelse, at vi helt må se at komme væk fra disse fattighjælpsbestemmelser i lov om offentlig forsorg.

Hvad lovforslagets øvrige bestemmelser angår, har socialministeren, som han siger i sin fremsættelse, søgt en mellemløsning, idet det er foreslået at bibeholde den gældende ordning med hensyn til tvangsmæssig behandling, dog med en vis effektivisering, en vis udvidelse. Ministeren begrunder den foreslåede udvidelse af den tvangsmæssige behandling med nødvendigheden af at få knyttet kvalificeret lægelig bistand til de institutioner, der gennemfører behandlingen af de alkoholskadede. Jeg skal ikke bestride,